

[Sigsgaard.]

gennemført? Nogle bemærkninger af det ærede medlem hr. Peter Nielsen kunne give grund til at tro det sidste. Men dette sidste ville jo unægtelig være en overraskelse. Til tider har man jo nærmest den fornemmelse, at regeringens politiske hovedmål simpelt hen er det at blive siddende.

Eller kan det som en tredje mulighed tænkes, at dele af forslaget gennemføres, mens andre dele udgår? Der er jo det forhold, at en række af forslagets bestemmelser nemlig godt kan gennemføres under det nuværende beskatningssystem. Jeg tænker her på det faste lønmodtagerfradrag, der jo adskiller sig fundamentalt fra det nugældende, og på det foreslåede standardfradrag. Disse fradrag og den forenkling, som de indebærer, kunne glimrende indføres under det nuværende system, og man kan jo håbe på, at det udvalg, der netop i disse dage arbejder med ligningslovforslaget er opmærksom herpå.

Gennemførelse af en kildeskatteordning nødvendiggør en forenkling, men da forenklingen jo er en fordel i sig selv, bør en sådan forenkling gennemføres ganske uanset, om der her skabes flertal for kildeskatte.

Kildeskatteforslaget indeholder to hovedreformer. Den første består i, at arbejdsgiveren forlods trækker skatten fra lønnen, så lønmodtageren kun får nettobeløbet udbetalt. Den anden består i, at skatten betales af den løbende indtægt og ikke af den løn, der blev tjent halvandet år før. Denne anden reform er væsentlig for tilhængerne af kildeskatte. Måske den væsentligste. Og der er det særlige ved den, at den kan gennemføres, også uden at selve kildeskatte samtidig gennemføres. Lad os kalde denne reform for nutidsskat. Nutidsskat betyder altså, at skatten betales, mens pengene tjenes. Den kræver ligesom kildeskatte en forlods ligning, og den kræver også, ligesom kildeskatteforslaget her, en efterligning, når indkomst- og skatteåret er gået. Kildeskat og nutidsskat er altså i og for sig to ting, der ikke behøver at have noget med hinanden at gøre. Jeg håber, de får det; jeg håber, at man kan gennemføre begge reformer på én gang. Men det ville dog måske være klogt at gøre sig klart,

at de ikke behøver at have noget med hinanden at gøre.

Jeg håber altså meget, at regeringen vil holde fast på sit forslag om kildeskat, og at det kan gennemføres her i tinget. Skulle det imidlertid gå så skidt, at kildeskatte falder i denne omgang, ja, så er der i hvert fald ingen grund til også at lade nutidsskatte falde. Den kan gennemføres under det nuværende system, og uden at arbejdsgiverne blandes ind i noget som helst. Jeg har nemlig det indtryk, at et hovedargument mod det forslag, der her foreligger, er de opgaver, arbejdsgiverne vil blive pålagt ved dets gennemførelse. Men den kan altså gennemføres blot ved, at indkomståret sættes lig skatteåret.

Så vidt jeg skønner, så skulle der altså være chancer for at få et eller andet resultat ud af det udvalgsarbejde, som nu forestår, et arbejde, som jeg kan love SFs positive medvirken til.

Johan Asmussen: Med den højtærede formands tilladelse må jeg måske have lov til at begynde med et citat. Det drejer sig om slutningsafsnittet af en kronik om kildeskat. Det pågældende afsnit begynder med ordene:

„A conto-skatten virker som opium; man glemmer smerterne.“

Og det slutter med følgende ord:

„Når systemet er så populært i England, beror det måske først og fremmest på, at folk slet ikke ved, hvor meget de i grunden betaler. Men det er dog et spørgsmål, om det er et gode.“

Mon ikke det er ganske sundt i et demokratisk samfund, at hver enkelt borger ved, hvad det offentlige virksomhed koster ham? Det forekommer mig at være et ganske værdifuldt grundlag for den beslutning, han træffer, når han på valgdagen sætter sit kryds.“

Denne kronik stod den 3. april 1947 i Jyllands-Posten; den var skrevet af professor, dr. oec. Kjeld Philip, den senere finansminister. Den opfattelse, som kommer til orde i de citerede linjer, dækker i meget høj grad den opfattelse, som efter de uafhængiges mening må være et meget væsentligt grundlag for bedømmelsen af hele problemet kildeskat. Efter vor mening